

Det knäpper i brasor, stormar på havet, äts bakelser och tänds ljuslyktor på kyrkogården. Den mest höstskeptiska kan börja längta till november för mindre än så.

Hanna Höglund, har läst Susso och Höglunds bok Trutviken.

Höstruskmysig skildring

LITTERATUR

Eva Susso

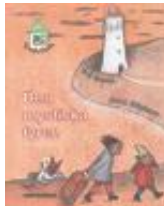
(text)

Anna Höglund (bild)

Trutviken

– Den mystiska fyren

(Rabén & Sjögren)

”Den magiska hajtanden”, del ett i Eva Sussos och Anna Höglunds barnbokserie ”Trutviken”, var en riktig sommarläsningshöjare. ”Den mystiska fyren” är uppföljaren som håller samma höga nivå.

Här får vi återigen träffa lillasyster Margot och storasyster Moa som åker på höstlov till Moster My, sambon Kärran och hunden Penny i Trutviken, ett litet samhälle vid havet.

Och lika sommarlovsromantisk som ”Den magiska hajtanden” var, är ”Den mystiska fyren” höstruskmysig.

Det knäpper i brasor, stormar på havet, äts bakelser och tänds ljuslyktor på kyrkogården.

Den mest höstskeptiska kan börja längta till novem-

ber för mindre än så. Som vanligt i Susso- och Höglund-land blir det en berättelse med queera övertoner; och med queert menar jag här det gränsöverskridande i dess vidaste, självklaraste och mest öppna bemärkelse.

Här bor Moster My med sin kvinna Kärran som är expert på att meka med bilar. Och kvar lever också problematiken kring Margots svartsjuka på Moas och grannpojken Jan-Torvalds vänskapskarlek. Det är väldigt fint – och smärtsamt – skildrat.

Det är som om Susso är och nosar på något Barbro Lindgrenskt i sina beskrivningar av vardagsmagi och

poesi och syskonlekar som ”Döden lever”.

Och det sexåriga berättarjaget Margots tankar om världen är skildrade så att man själv direkt är där, i sexårsverkligheten. ”Sen kommer jag på en superbra idé. Så typiskt mig”, kan hon säga och det måste man ju gilla. Sedan trillar tårarna på hennes kind när de tänder ljus vid en hundmammass grav på djurkyrkogården.

Det är yttersta konkretism blandat med existentiella tankar om döden. Allt på samma gång, och det är mycket bra.

HANNA HÖGLUND

Pohl tar sina läsare på allvar

LITTERATUR

Peter Pohl

En vän som heter Mia

(Opal)

Peter Pohl är en av våra mer erfarna barn- och ungdomsförfattare. Han är just nu aktuell då hans mycket efterfrågade ungdomsbok ”Jag saknar dig, jag saknar dig!” kommer på bio och precis i slutet av vårterminen släpptes ”En vän som heter Mia”. Peter Pohl har ett brett register som författare och växlar mellan att skriva tjocka gedigna volymer som kräver stor läsvana och tunnare ”vanliga” böcker som denna.

Precis som Siv Widerberg tar han ställning och skriver problemorienterat, gärna i en lite docerande ton som jag ibland tycker blir tröttsam. Så tycker jag det är den här gången. Syftet blir överordnat berättelsen.

I ”En vän som heter Mia” berättar Peter Pohl om Lina och hennes vardag. Lina är en av alla dessa barn som

får ta ett alldeles för stort ansvar för sig själva och för sina syskon därför att deras föräldrar på grund av alkoholproblem, sjukdom eller liknande skäl inte kan ta sin roll som vuxna. Barnen tvingas täcka upp för föräldrarnas tillkortakommanden, de vågar inte ta hem sina kamrater och de lever under ett ständigt hot att avslöjas. De är ofta oerhört duktiga och mogna för sin ålder.

En sådan flicka är elvaåriga Lina. Hon har dock turen att bli bästis med Mia, som ska det visa sig befinner sig i en liknande situation men med den skillnaden att hennes föräldrar ändå kan visa kärlek, en kärlek som också räcker till för Lina.

Peter Pohl står tveklöst på ungdomarnas sida och det är bokens förtjänst. Min invändning gäller snarare att han lägger sina egna tankar i munnen på Lina och att hon då förlorar i trovärdighet. Detta är kanske bara anmärkningar i marginalen, för om man som ung läsare befinner sig i en liknande situation som Lina kan säkert texten ge nysk-

Erfaren. Peter Pohl är aktuell med ny bok. BILD: OPAL

lar eller åtminstone inge en smula hopp om lösningar.

Peter Pohl är aldrig glättig och slarvig och det är på något sätt kännetecknande för honom att han i den här ungdomsboken introducerar problematiken genom att berätta om ett författarbesök i Linas klass. Typiskt för honom är också att han låter flickorna följa upp vad författarbesöket handlat om, när de blir ensamma. Han är en intellektuell, som tar sina läsare på allvar och det är mycket ovanligare än inställsamhet och hurtighet. Så visst ska ”En vän som heter Mia” ha en plats på höstens läslistor för 10-13-åringar.

INGER HULLBERG

Peter Pan-priset till Shaun Tan

LITTERATUR

Årets Peter

Pan-pris

går till den

australiske

författaren

Shaun Tan

och barn- och ungdoms-

boken ”Ankomsten”

(2006).

”Genom sin visio-

nära magi och omsorg

om detaljen levandegör

Shaun Tan en ofta åter-

kommande berättelse ur

mänsklighetens historia

på ett sätt som tog vi

del av den för allra för-

sta gången. Utan ord,

enbart i bild, iscensätter

Shaun Tan immigrantens

språklöshet och bris-

tande sammanhang så

att läsoplevelsen blir en

ytterst påtaglig litterär

erfarenhet.”, lyder delar

av juryns motivering.

Shaun Tan prisades i

våras med litteraturpri-

set till Astrid Lindgrens

minne (Alma). Hans verk

finns översatta till ett

tioal språk, bland annat

tyska, spanska och kine-

siska. Hittills finns enbart

”Ankomsten” och bilder-

boken ”Det röda trädet”

översatt till svenska.

Peter Pan-priset

delas ut till en utländsk

barn- eller ungdomsbok.

Bakom priset står IBBY,

International Board on

Books for Young People

och Biblioteksmässan.

(TT Spektra)

Unga fotar omvärldskonst

FOTO/STOCKHOLM.

Statens konstråd vill veta hur barn och ungdomar ser på konst i offentliga miljöer.

Därför utlyser de en tävling där unga mellan 13 och 19 år ska fotografera konst runtomkring dem. Konst som de uppskattar, avskyr eller som väcker andra typer av känslor när de betraktar den.

De 60 bästa bilderna väljs sedan ut av en jury och ställs ut på Art Lounge i Stockholm.

Juryen består bland andra av Maria Lantz, lektor på Kungliga konsthögskolan och fotografen Paul Hansen. Tävlingen pågår mellan den 9 september och 13 oktober. (TT Spektra)

BILD: NIKLAS LARSSON/SCANPIX

av Potter

Palatset

- Palatset är ett initiativ av Lotta Nilsson, Anders Bergh och Moni Nilsson-Brännström som tidigare drev filmbolaget Zingo.
- I 33 verkstäder och salonger erbjuds såväl föreläsningar som kulturverkstäder riktade till barn och ungdomar mellan 6 och 18 år.
- Inträdet per person och dag blir 120 kronor. Inträde, inkomster från kafé, försäljning och event ska stå för 60 procent av finan-

sieringen, den offentliga finansieringen ska ligga på 20 procent.

- Under veckorna hoppas Palatset locka skolklasser från hela landet.
- Kulturutövare som exempelvis Cirkus Cirkör ska både ge föreläsningar och kurser. Kristoffer Malmsten från Fattaru jobbar i inspelningsstudion under invigningshelgen, författare som Márten Sandén och Mats Strandberg ska möta sina läsare.

Moderna ledningar har gjorts osynliga, gamla bokhyllor har blivit nya vägar. De sirliga fönstren har fått nytt glas. Sotet på de

ursprungliga gick inte att tvätta bort.

ERIKA JOSEFSSON/TT SPEKTRA